

deSingel

Internationale Kunstcampus

2010-2011

BLAUWE ZAAL

GROTE PODIA

**CONCERTO KÖLN
& COLLEGIUM VOCALE GENT
OLV. MARCUS CREED
WO 22 DEC 2010**

2010-2011 VOCALE MEESTERWERKEN

ORCHESTRE DES CHAMPS-ÉLYSÉES & COLLEGIUM VOCALE GENT
OLV PHILIPPE HERREWEGHE
ZA 2 OKT 2010

I SOLISTI DEL VENTO, COLLEGIUM VOCALE GENT & ACCADEMIA
CHIGIANA SIENA
OLV PHILIPPE HERREWEGHE
ZA 30 OKT 2010

CONCERTO KÖLN & COLLEGIUM VOCALE GENT
OLV MARCUS CREED
WO 22 & DO 23 DEC 2010

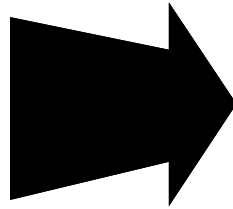
inleiding **Liesbeth Segers / 19.15 uur / blauwe foyer**

begin **20.00 uur**

pauze omstreeks **21.05 uur**

einde omstreeks **22.30 uur**

teksten programmaboekje **Diederik Verstraete & Kees van Houten**
coördinatie programmaboekje **deSingel & Diederik Verstraete**

CONCERTO KÖLN COLLEGIUM VOCALE GENT

MARCUS CREED muzikale leiding **CHRISTINA LANDSHAMER** sopraan
ULRIKE SCHNEIDER alt **JULIAN PRÉGARDIEN** tenor
ANDREAS WOLF bas

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

WEIHNACHTSORATORIUM, BWV 248

CANTATES 1, 2, 3 EN 6

'Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!' **29'**
Am ersten Weihnachtsfeiertage (Eerste Kerstdag)

'Und es waren Hirten in derselben Gegend' **33'**
Am zweiten Weihnachtsfeiertage (Tweede Kerstdag)

pauze

'Herrscher des Himmels, erhöre das Lallen' **29'**
Am dritten Weihnachtsfeiertage (Derde Kerstdag)

'Herr, wenn die stolzen Feinde schnauben' **29'**
Am Fest der Erscheinung Christi (Driekoningen)

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

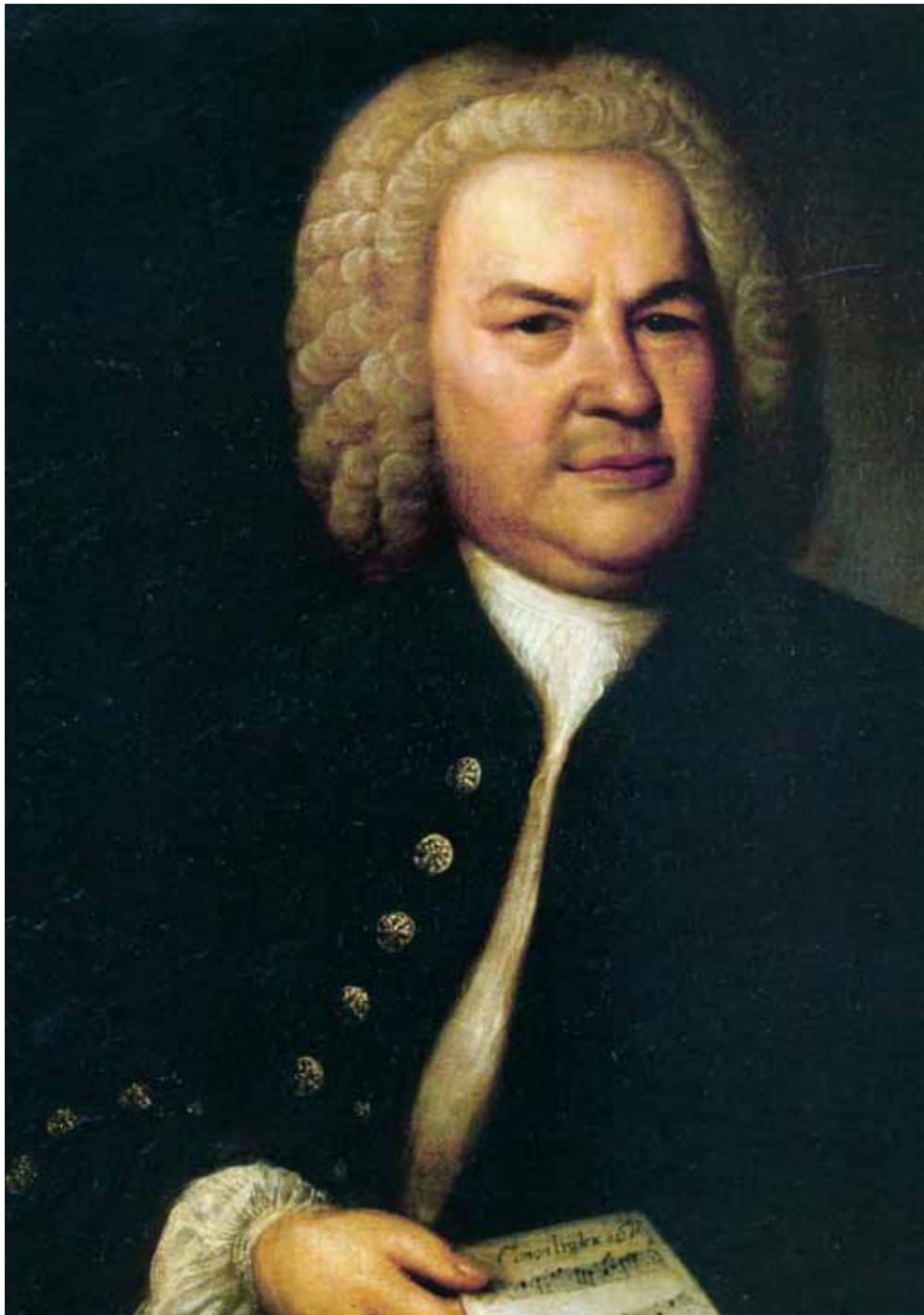

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

Johann Sebastian Bach. Schilderij van E.G. Haussman, 1764

JOHANN SEBASTIAN BACH: WEIHNACHTSORATORIUM BWV 248

Variatie in tekst en muziek

Wanneer Johann Sebastian Bach in het liturgisch jaar 1734-35 besluit een grootschalig oratorium voor de kerstperiode te schrijven, zoekt hij niet zo zeer aansluiting bij de (relatief beperkte) traditie van specifieke kerstcomposities, maar bij zijn eigen grootse passie-oratoria. Als gevolg hiervan vinden we ook in het 'Weihnachtsoratorium' die elementen terug die zo typerend zijn voor Bachs passies. Drie tekstuele lagen - het Bijbels verhaal, Lutherse koralen en nieuw geschreven teksten - worden gecombineerd met een ongehoorde variatie aan muzikale vormen. Er is echter één fundamenteel verschil tussen het verhaal over de geboorte van Christus in de evangeliën van Lucas en Mattheus (die de basis voor het oratorium vormen) en de weergave van Christus' lijden en dood. Het dramatisch element, gebaseerd op de dialoog tussen individuen of tussen een individu en een groep, dat zo een belangrijke rol speelt in de passies, is bijna geheel afwezig in het kerstverhaal. Als gevolg hiervan ligt het accent bij het 'Weihnachtsoratorium' veel meer op reflectie, op het becommentariëren van het gebeuren. Uit alles blijkt dat Bach en zijn librettist van in het begin bewust de keuze maakten om alle aandacht op deze reflectie over het wonderlijke gebeuren van Christus' geboorte te focussen. Dit verklaart meteen waarom Bach zelfs die deeltjes uit de tekst die wel degelijk in dialoog-vorm geschreven zijn, niet steeds als dialoog op muziek zette. In het hele werk (waaruit vanavond vier van de zes cantates uitgevoerd worden) vinden we slechts zes passages terug in de directe rede, waarvan er maar drie op quasi-dramatische wijze op muziek gezet zijn: het loflied van de hemelse heerscharen ("Ehre sei Gott in der Höhe" uit de tweede cantate), het koor van de herders ("Lasset uns nun gehen gen Bethlehem" uit de derde cantate) en de ene, ultrakorte directe rede van Herodes (aan het begin van de zesde cantate, dadelijk na het openingskoor). Wanneer de engelen de herders toezingen, wordt alleen het eerste deel van hun boodschap aan de sopraan-soliste toevertrouwd ("Fürchtet euch nicht" uit de tweede cantate), het vervolg van deze toch cruciale boodschap laat Bach door de evangelist in recitativo secco verhalen. Je zou kunnen verwachten dat Bach op drie solisten beroep doet wanneer de drie Wijzen uit het Oosten ten tonele verschijnen, maar in de plaats daarvan worden ze vertegenwoordigd door een vierstemmig koor ("Wo ist der neugeborene König der Juden" uit de vijfde cantate).

Terwijl de echte dialoog-elementen binnen het feitelijke verhaal op deze manier aan belang inboeten, worden aan het werk elementen van een ander soort dialoog toegevoegd, ingebed in de nieuw geschreven tekstfragmenten, met name in de recitatieven. Op sommige punten lijkt het wel alsof de toehoorder, de getuige van het verhaal, zichzelf een plaats wil geven in dat verhaal, zodat het verhaal tijdelijk naar de tegenwoordige tijd lijkt verplaatst te worden. Zo wendt de solo-bas zich in de tweede cantate direct tot de herders, en raadt hij hen aan met grote spoed de stal en de kribbe te zoeken (recitatief “So geht denn hin”); een beetje later in het verhaal richt hij zich tot de hemelse heerscharen om hen te vertellen dat de geloofsgemeenschap op aarde op het punt staat hen bij te treden in hun loflied. Op die manier legt hij een naadloos verband tussen het laatste recitatief van de tweede cantate en het afsluitende koraal (recitatief “So recht, ihr Engel, jauchzet und singet” en aansluitend koraal “Wir singen dir in deinem Heer”). De alt krijgt trouwens een gelijkaardige rol toebedeeld in de vijfde cantate wanneer ze de drie Wijzen rechtstreeks aanspreekt. Deze dramatische recitatieven worden bijna alle voorzien van een obligate orkestrale begeleiding (men spreekt dan van een ‘recitativo accompagnato’), waardoor hun rol als dramatiserend en levendig element binnen de nieuw geschreven teksten nog beter in de verf wordt gezet. De recitatieven waarin de evangelist het verhaal vertelt, zijn immers allemaal geschreven met uitsluitend basso continuo-begeleiding, het zogenoemde ‘recitativo secco’. De aria’s, eveneens zonder uitzondering op vrije, nieuwe teksten gecomponeerd, zorgen voor rustpunten, voor reflectieve momenten. Bach voorziet twee dergelijke momenten in elke cantate. Hij versterkt het reflecterende karakter van de aria’s nog verder door ze zonder uitzondering een symmetrische vorm te geven. Op het openingsfragment volgt een contrasterende middensectie (met contrasten in zetting, toonaard, orkestratie of sfeer) waarna het openingsdeel letterlijk of sterk gewijzigd herhaald wordt.

De derde tekstuele laag in het oratorium (historisch gesproken de middelste laag) is deze van de strofen uit 16e- en vooral 17e-eeuwse Lutherse hymnen, waarnaar meestal als “koralen” wordt verwezen. Op een enkele uitzondering na (“Jesu du mein liebstes Leben” uit de vierde cantate) houdt Bach het bij de originele koraalmelodie. Maar de uitwerking van deze koralen is verbluffend rijk en gevarieerd, van de jubelende, grootse slotkoralen met orkestrale of instrumentale ritornelli (slotkoralen van de eerste, tweede, vierde en zesde cantate) over het ineenstrengelen van koralen met recitatieven (“Er ist auf Erden kommen arm” uit de eerste cantate) tot de subtiele kunst van Bachs koraalharmonisaties, waarin de instrumenten de koorpartijen grotendeels verdubbelen. Deze ‘Cantional-satz’ was een manier van koralen bewerken die Bach in 1734 al meer dan twintig jaar lang aan het verfijnen was en de negen vierstemmige koralen in het ‘Weihnachtsoratorium’ kunnen beschouwd worden als de meest

perfecte en de verst ontwikkelde voorbeelden hiervan uit Bachs volledige oeuvre. Vooral de spanning tussen het schijnbaar simpele basisschema van een vierstemmig koraal en de grootst mogelijke harmonische complexiteit is adembenemend.

Ontstaansgeschiedenis

De ontstaansgeschiedenis van het ‘Weihnachtsoratorium’ bestaat uit een vreemde mix van algemeen gekende, vaststaande feiten en minstens evenveel open vragen. In tegenstelling tot de andere grootschalige koorwerken van Bach (de beide passies en de ‘Hohe Messe’) zijn er nooit vragen of discussies gerezen rond de data waartussen Bach het werk schreef en rond de eerste uitvoering ervan. Zowel het gedrukte libretto als de bewaard gebleven autograaf tonen duidelijk aan dat dit werk geschreven is voor de Kerstperiode tijdens de jaarovergang 1734-35 (van Kerstdag 1734 tot Driekoningen, 6 januari, 1735). Hieruit kan probleemloos afgeleid worden dat de partituur tijdens de onmiddellijk aan deze periode voorafgaande weken of maanden op papier werd gezet, wellicht tijdens de advent.

Algemeen geweten is ook het feit dat de aria’s (en de duetten en de trio’s) bijna zonder uitzondering parodieën zijn. Met deze term bedoelt men in barokmuziek dat de muziek reeds bestond, maar dat ze simpelweg (of net niet zo simpel, want met vele subtiele aanpassingen) van een nieuwe tekst werd voorzien. De meest radicale en eenvoudige vorm van parodie paste Bach toe in de zesde cantate. Hier herbruikte hij een bijna volledige kerkcantate die hij slechts kort tevoren had geschreven. We zijn hiervan zeker omdat sommige van de originele instrumentale partijen (de muziekbladen waarvan de orkestleden speelden) hergebruikt werden bij de eerste uitvoering van dit deel van het oratorium.

Het gebruik van parodie is veel complexer in cantates 1-5, maar dankzij het feit dat de originele cantates nog bestaan, kunnen we veel beter nagaan hoe Bach hierbij juist te werk ging. De modellen voor de muziek komen uit een groep van drie wereldlijke cantaten die Bach in 1733 en 1734 schreef. Ten eerste de cantate ‘Lasst uns sorgen, lasst uns wachen’, beter bekend als ‘Herkules auf dem Scheidewege’, die Bach voor de elfde verjaardag van Prins Friedrich van Saksen componeerde (5 september 1733). Zowel het openingskoor van de cantate als de vijf originele aria’s werden herbruikt in het oratorium, en ook het slotkoor lag – in sterk gewijzigde vorm – aan de basis van het openingskoor van de vijfde cantate. Grosso modo kan men stellen dat Bach vooral in de tweede helft van het oratorium beroep deed op muziek uit deze cantate, natuurlijk met uitzondering van de zesde cantate. Ten tweede de cantate ‘Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!’ BWV 214, geschreven voor de verjaardag van Maria Josepha, keurvorstin van Saksen en koningin van Polen, en voor het eerst uitgevoerd op 8 december 1733. Bach herbruikte delen uit deze cantate vooral

De aanbidding van de herders. Schilderij van Antonio da Correggio, 1527-1530.

in het eerste deel van het oratorium, met name in de eerste cantate. Zo is de opmerkelijke instrumentale vondst waarmee de eerste cantate opent in feite een rechtstreekse vertaling in muziek van de tekst van de wereldlijke cantate. En tot slot de cantate 'Preise dein Glücke, gesegnetes Sachsen' BWV 215, geschreven voor de eerste verjaardag van de kroning van Frederik Augustus de Sterke tot koning van Polen op 5 oktober 1734. Bovendien gebruikte Bach nog enkele deeltjes uit andere werken als voorbeeld bij het schrijven van het oratorium, zoals een turba-koor uit de verloren 'Marcuspasseie', dat als voorbeeld heeft gediend voor het koor "Wo ist der neugeborne König der Jüden".

Een van de grote open vragen rond het oratorium is wie de tekst van het werk samenstelde. Alle aanwijzingen wijzen in de richting van Christian Friedrich Henrici (beter bekend onder zijn pseudoniem Picander), auteur van talloze libretti van Bachs religieuze werken, waaronder de 'Mattheuspassie'. Cruciaal hierbij was dat Bach een dichter nodig had die uitermate bekwaam was in het leveren van teksten die konden gebruikt worden als parodieën, die dus qua metrum en structuur volkomen in overeenstemming waren met het bestaande origineel. Het is echter een raadsel waarom Picander dit oratorium niet heeft opgenomen in de door hem gesuperviseerde integrale uitgave van zijn werken. De enig mogelijke verklaring is dat Bachs aandeel in de tekst uiteindelijk zo groot was, dat Picander het niet meer verantwoord vond om dit als een tekst van hemzelf af te doen. In elk geval bestond het creative proces in het geval van het 'Weihnachts-oratorium' voor een groot deel uit de selectie van delen uit bestaande werken die model konden staan voor de koren en aria's in het oratorium. Dit was een opdracht die sowieso de meest nauwe samenwerking tussen librettist en componist veronderstelde; het is zelfs niet ondenkbaar dat op een bepaald moment ook een theoloog in dit proces werd betrokken. Indien we ons een meer gedetailleerd beeld proberen te vormen van de wijze waarop het oratorium ontstond, lijkt er sprake van een creatief proces in zeven stappen. 1. Bach beslist een oratorium te schrijven voor de Kerstperiode 1734-35, waarbij hij gebruik zal maken van drie bestaande wereldlijke cantates. 2. Het oratorium wordt opgedeeld in zes cantates, elk voor een van de grote feestdagen uit de kerstperiode, en Bach en zijn librettist beslissen hoe de evangelietekst over de zes cantates wordt verdeeld. 3. De verloren gegane cantate BWV 248a wordt integraal gekozen als model voor de zede cantate; de begin- en slotkoren van de cantates BWV 214 en 213 worden gekozen als openingskoren van de cantates 1, 3, 4 en 5; Bach plant een pastorale sinfonia als openingsdeel tot de tweede cantate. 4. De evangelieteksten worden per cantate nog eens opgedeeld in twee, drie of vier fragmenten; het karakter en de tekstuele inhoud van de meditatieve nummers die met de evangelieteksten verbonden worden, krijgen gestalte (recitatieven, aria's en enkele van de koralen). 5. Bach selecteert de nummers uit de cantates BWV 213 en 214 als modellen voor

de aria's in cantates 1-5 van het oratorium, indien nodig kiest hij nog enkele aria's uit andere werken als model uit. 6. De librettist schrijft de teksten voor de beginkoren, de orkestraal begeleide recitatieven en de aria's. Hij moet hierbij sterk rekening houden met het metrum van de originele tekst en, voor zover mogelijk, met de muzikale behandeling van deze teksten in hun originele vorm. 7. Bach geeft het hele werk zijn finale vorm. Hij schrijft nieuwe muziek voor de op het evangelie gebaseerde fragmenten, de koraalstrofen en de begeleide recitatieven. De parodie-delen (de beginkoren en de aria's) worden aangepast om ze te laten kloppen met de nieuw geschreven teksten en de nieuwe context, soms worden ze getransponeerd naar andere toonaarden, er worden talrijke wijzigingen aangebracht in de orkestratie. Op twee plaatsen zag Bach af van de idee om met een bestaand voorbeeld te werken, en besloot hij nieuwe muziek te componeren: de aria voor alt, "Schliesse, mein Herze, dies selige Wunder" uit de derde cantate en het openingskoor tot de vijfde cantate. De aria vormt een cruciaal onderdeel van het oratorium, volgend op de woorden van de evangelist "maar Maria onthield al deze zaken, en bewaarde ze in haar hart" – de laatste woorden van het eigenlijke kerstverhaal en een van de weinige plaatsen in het werk waar de evangelist het recitativo secco inruilt voor een arioso-zetting. Het resultaat is de meest persoonlijke en diepst doorvoelde aria uit het hele werk.

Oratorium of cantate-cyclus?

Bach zelf noemde dit zesdelige werk duidelijk een "oratorium": het woord is te lezen op zijn autograaf en ook op het gedrukte libretto dat de kerk-gangers in Leipzig moest helpen de eerste uitvoering ervan goed te volgen. Bach wilde hierdoor duidelijk maken dat het om één enkele, geïntegreerde compositie gaat, geconstrueerd als de "muzikale weergave van een religieus verhaal" (geheel volgens de definitie die Johann Gottfried Walther in zijn 'Musikalisches Lexicon' uit 1732 aan het genre gaf). De religieuze geschiedenis bestaat dan uit het verhaal van de geboorte van Jezus en de gebeurtenissen die er dadelijk op volgden, tot en met de aanbidding van het kind door de drie wijzen uit het oosten. De bronnen hiervoor waren de evangeliën van Lucas (hoofdstuk 2, vers 1-21) en van Mattheus (hoofdstuk 2, vers 1-12). Deze geschiedenis, deze vertelling vormt de rode draad doorheen het werk, van het triomfantelijke openingskoor uit de eerste cantate tot de schitterende koraalzetting waarmee de zesde cantate afsluit. Anderzijds voerde Bach zelf het werk niet als een geheel uit, maar als zes losse cantaten, die het muzikale hoofdbestanddeel vormen van de liturgische vieringen tijdens de zes belangrijkste feestdagen in de kerstperiode, van Kerstdag tot Driekoningen. Op die manier leek hij aan te geven dat dergelijke uitvoeringspraktijk wat hem betreft volkomen legitiem was. Bach zorgde er in feite voor dat het werk zowel als één enkele oratorium als een verzameling van zes cantates overtuigt. De zes

delen van het oratorium zijn zo geconstrueerd dat elk op zich zin heeft als een muzikale entiteit. Vooral de hoekdelen van de cantates maken dit duidelijk: elk deel begint met een grootschalig koor (vervangen door een al even uitgewerkte instrumentale sinfonia in deel 2); elke cantate wordt afgesloten door een koraalzetting in dezelfde toonaard als deze van haar openingskoor, met volledige orkestrale begeleiding of, zoals in deel 3, met een herneming van het beginkoor. Als tegengewicht hiervoor laste Bach een aantal elementen in die voor eenheid zorgen over de grenzen van de afzonderlijke cantates heen. De globale tonale structuur van het werk vormt hiervan een fraai voorbeeld. De zes delen staan in de toonaarden D-G-D-F-A-D (alle in majeur dus). Re groot (D) wordt hierdoor de basistoonaard van het volledige werk, als toonaard van zowel de eerste als de laatste cantate, maar ook als toonaard van de derde cantate, die het feitelijke kerstverhaal afsluit. De toonaarden van delen 2 en 5 staan in kwintverwantschap tot re-groot (respectievelijk de subdominant sol en de dominant la). Alleen fa-groot, de toonaard van de vierde cantate, zorgt voor het nodige contrast, wat gelegitimeerd wordt door het feit dat hier een zijspoor van het kerstverhaal uit de doeken wordt gedaan. De centrale rol van re-groot wordt nog eens versterkt door de orkestratie: de drie cantaten in D doen beroep op drie prominente trompetpartijen. In cantates 2 en 5 zijn er geen kopers in het orkest aanwezig, terwijl de bijzondere rol van nr 4 onderstreept wordt door het unieke optreden van de hoorns.

“TÖNET, IHR PAUKEN! ERSCHALLET, TROMPE- TEN!”

NIEUWE BEGINTEKST WEIHNACHTSORATORIUM – KEES VAN HOUTEN

In 1733 componeerde Bach voor het Hof van Dresden de feestcantate ‘Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!’ (BWV 214). Omdat hij het jammer vond dat hij de muziek van dit werk maar één keer kon gebruiken, plande hij verschillende onderdelen tegelijkertijd met een andere tekst voor het ‘Weihnachtsoratorium’, dat een jaar later, in 1734-35, werd uitgevoerd. Zo is de muziek van het openingskoor van het oratorium, “Jauchzet, frohlocket, auf, preiset die Tage”, identiek aan die van het openingskoor van BWV 214. De tekst van de feestcantate begint met de woorden “Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!”.

In Bachs handschrift van de oratoriumversie is te zien dat de eerste regel daar oorspronkelijk ook luidde “Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!” en dat Bach op een later tijdstip deze begintekst heeft doorgestreept en vervangen door “Jauchzet, frohlocket, auf, preiset die Tage”. De “Tönet-tekst” is door Bach niet alleen in het begin doorgestreept en vervangen maar ook bij de herhaling. Dit leidde tot de nog steeds gangbare musicologische opvatting dat Bach bij het overschrijven van de cantate-versie naar de Weihnachts-versie door een concentratiestoring met de verkeerde eerste tekstregel (“Tönet....”) begonnen zou zijn, dit in een later stadium ontdekte en toen die regel heeft vervangen door de uiteindelijk bedoelde regel “Jauchzet....”.

Bij nadere overdenking lijkt dit een onmogelijkheid want het zou betekenen dat Bach tot twee keer toe de “verkeerde” eerste regel zou hebben opgeschreven. Het ligt meer voor de hand dat hij de “Tönet”-tekst in eerste instantie heel bewust bedoelde.

Enkele muzikaal-retorische argumenten die pleiten voor de juistheid van deze nieuwe visie:

1. Bachs muziek laat een grote tegenstelling horen tussen deel A en het middendeel B. In A hebben de pauken en trompetten een hoofdrol, in B zwijgen deze instrumenten en krijgt juist het koor alle voorrang. Deze muzikale bijzonderheden lopen parallel met Bachs eerste tekstplaatsing: “Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!” (A) tegenover “Dienet dem Höchsten mit herrlichen Chören” (B). In de “Jauchzet”-versie is deze

muzikaal-retorische tegenstelling niet aanwezig.

2. De pauken zetten solistisch in met de noten d-d-d-d-a. Deze wijzen vooruit naar de éénstemmige koorinzet “Tönet, ihr Pauken” op dezelfde noten. Deze woord-toon-relatie, die in A verder wordt uitgewerkt, is afwezig bij “Jauchzet, frohlocket”.

3. De lage sopraaninzet op d kan nooit bedoeld zijn geweest voor “Jauchzet, frohlocket!” Als Bach deze laatste tekst als originele had gewild had hij voor de sopranen noten in een hogere ligging gecomponeerd, zoals hij altijd doet bij woorden als “jauchzen”.

Gezien het fraaie muzikaal-retorische concept van de “Tönet”-versie kan Bachs latere wijziging in “Jauchzet, frohlocket” onmogelijk ingegeven zijn vanuit artistieke overwegingen. Waarschijnlijk werd hij gedwongen door de kerkelijke overheden, die de woorden van de eerste regel te wereldlijk vonden en ongepast voor het kerstfeest. Bij het verbod zal hebben meegespeeld dat Bach een jaar eerder in Zimmermans Café (!) een wereldlijke compositie had uitgevoerd die met dezelfde tekst begon. En dat deze tekst op eerste kerstdag weer gebruikt zou worden..... dat kon natuurlijk niet!

Het boek ‘Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!’ (met CD) van Kees van Houten is in oktober j.l. verschenen.

Voor belangstellenden zie www.keesvanhouten.nl

JOHANN SEBASTIAN BACH

WEIHNACHTSORATORIUM, BWV 248

CANTATE 1. AM ERSTEN WEIHNACHTSFEIERTAGE.

Voor alt, tenor, bas, koor, 3 trompetten, pauk, 2 fluiten, 2 hobo's, 2 hobo's
d'amore, strijkers en basso continuo

NR 1. KOOR

Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!
Rühmet, was heute der Höchste getan!
Lasset das Zagen, verbannet die Klage,
Stimmet voll Jauchzen und Fröhlichkeit an!
Dienet dem Höchsten mit herrlichen Chören,
Laßt uns den Namen des Herrschers verehren!

NR 2. RECITATIEF (TENOR - EVANGELIST)

Es begab sich aber zu der Zeit, dass ein Gebot von dem Kaiser Augusto ausging, dass alle Welt geschätzt würde. Und jedermann ging, dass er sich schätzen ließe, ein jeglicher in seine Stadt. Da machte sich auch auf Joseph aus Galliläa, aus der Stadt Nazareth, in das jüdische Land zur Stadt David, die da heißet Bethlehem; darum, dass er von dem Hause und Geschlechte David war: auf dass er sich schätzen ließe mit Maria, seinem vertrauten Weibe, die war schwanger. Und als sie daselbst waren, kam die Zeit, dass sie gebären sollte.

NR 3. RECITATIEF (ALT)

Nun wird mein liebster Bräutigam,
Nun wird der Held aus Davids Stamm
Zum Trost, zum Heil der Erden
Einmal geboren werden.
Nun wird der Stern aus Jakob scheinen,
Sein Strahl bricht schon hervor.
Auf, Zion, und verlasse nun das Weinen,
Dein Wohl steigt hoch empor!

NR 4. ARIA (ALT)

Bereite dich, Zion, mit zärtlichen Trieben,
Den Schönsten, den Liebsten bald bei dir zu sehn!
Deine Wangen
Müssen heut viel schöner prangen,
Eile, den Bräutigam sehnlichst zu lieben!

NR 5. KORAAL (KOOR)

Wie soll ich dich empfangen
Und wie begegn' ich dir?
O aller Welt Verlangen,
O meiner Seelen Zier!
O Jesu, Jesu, setze
Mir selbst die Fackel bei,
Damit, was dich ergötze,
Mir kund und wissend sei!

NR 6. RECITATIEF (TENOR - EVANGELIST)

Und sie gebar ihren ersten Sohn und wickelte ihn in Windeln und legte ihn in eine Krippe, denn sie hatten sonst keinen Raum in der Herberge.

NR 7. KORAAL (SOPRANEN) & RECITATIEF (BAS)

Er ist auf Erden kommen arm,
Wer will die Liebe recht erhöhen,
Die unser Heiland vor uns hegt?
Dass er unser sich erbarm,
Ja, wer vermag es einzusehen,
Wie ihn der Menschen Leid bewegt?
Und in dem Himmel mache reich,
Des Höchsten Sohn kömmt in die Welt,
Weil ihm ihr Heil so wohl gefällt,
Und seinen lieben Engeln gleich.
So will er selbst als Mensch geboren werden.
Kyrieleis!

NR 8. ARIA (BAS)

Großer Herr, o starker König,
Liebster Heiland, o wie wenig
Achtest du der Erden Pracht!
Der die ganze Welt erhält,
Ihre Pracht und Zier erschaffen,
Muss in harten Krippen schlafen.

NR 9. KORAAL (KOOR)

Ach mein herzliebes Jesulein,
Mach dir ein rein sanft Bettelein,
Zu ruhn in meines Herzens Schrein,
Dass ich nimmer vergesse dein!

CANTATE 2. AM ZWEITEN WEIHNACHTSFEIERTAGE.

Voor alt, tenor, bas, koor, 2 fluiten, 2 hobo's d'amore, 2 hobo's da caccia, strijkers en basso continuo

NR 10. SINFONIA

NR 11. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und es waren Hirten in derselben Gegend auf dem Felde bei den Hürden, die hüteten des Nachts ihre Herde. Und siehe, des Herren Engel trat zu ihnen, und die Klarheit des Herren leuchtet um sie, und sie fürchten sich sehr.

NR 12. KORAAL (KOOR)

Brich an, o schönes Morgenlicht,
Und lass den Himmel tagen!
Du Hirtenvolk, erschrecke nicht,
Weil dir die Engel sagen,
Dass dieses schwache Knäbelein
Soll unser Trost und Freude sein,
Dazu den Satan zwingen
Und letztlich Friede bringen!

NR 13. RECITATIEF (EVANGELIST & ENGEL)

Und der Engel sprach zu ihnen:
Fürchtet euch nicht, siehe, ich verkündige euch große Freude, die allem Volke widerfahren wird. Denn euch ist heute der Heiland geboren, welcher ist Christus, der Herr, in der Stadt David.

NR 14. RECITATIEF (BAS)

Was Gott dem Abraham verheißen,
Das lässt er nun dem Hirtenchor
Erfüllt erweisen.
Ein Hirt hat alles das zuvor
Von Gott erfahren müssen.
Und nun muss auch ein Hirt die Tat,
Was er damals versprochen hat,
Zuerst erfüllet wissen.

NR 15. ARIA (TENOR)

Frohe Hirten, eilt, ach eilet,
Eh ihr euch zu lang verweilet,
Eilt, das holde Kind zu sehn!
Geht, die Freude heißt zu schön,
Sucht die Anmut zu gewinnen,
Geht und labet Herz und Sinnen!

NR 16. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und das habt zum Zeichen: Ihr werdet finden das Kind in Windeln gewickelt und in einer Krippe liegen.

NR 17. KORAAL (KOOR)

Schaut hin, dort liegt im finstern Stall,
Des Herrschaft gehet überall!
Da Speise vormals sucht ein Rind,
Da ruhet itzt der Jungfrau'n Kind.

NR 18. RECITATIEF (BAS)

So geht denn hin, ihr Hirten, geht,
Dass ihr das Wunder seht:
Und findet ihr des Höchsten Sohn
In einer harten Krippe liegen,
So singet ihm bei seiner Wiegen
Aus einem süßen Ton
Und mit gesamtem Chor
Dies Lied zur Ruhe vor!

NR 19. ARIA (ALT)

Schlafe, mein Liebster, genieße der Ruh,
Wache nach diesem vor aller Gedeihen!
Labe die Brust,
Empfinde die Lust,
Wo wir unser Herz erfreuen!

NR 20. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und alsobald war da bei dem Engel die Menge der himmlischen Heerscharen, die lobten Gott und sprachen:

NR 21. KOOR

Ehre sei Gott in der Höhe und Friede auf Erden und den Menschen ein Wohlgefallen.

NR 22. RECITATIEF (BAS)

So recht, ihr Engel, jauchzt und singet,
Dass es uns heut so schön gelingt!
Auf denn! wir stimmen mit euch ein,
Uns kann es so wie euch erfreun.

NR 23. KORAAL (KOOR)

Wir singen dir in deinem Heer
Aus aller Kraft, Lob, Preis und Ehr,
Dass du, o lang gewünschter Gast,
Dich nunmehr eingestellet hast.

PAUZE

CANTATE 3. AM DRITTEN WEIHNACHTSFEIERTAGE.

Voor sopraan, alt, tenor, bas, koor, 3 trompetten, pauk, 2 fluiten, 2 hobo's, 2 hobo's d'amore, strijkers en basso continuo

NR 24. KOOR

Herrscher des Himmels, erhöere das Lallen,
Laß dir die matten Gesänge gefallen,
Wenn dich dein Zion mit Psalmen erhöht!
Höre der Herzen frohlockendes Preisen,
Wenn wir dir itzo die Ehrfurcht erweisen,
Weil unsre Wohlfahrt befestiget steht!

NR 25. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und da die Engel von ihnen gen Himmel fuhren, sprachen die Hirten untereinander:

NR 26. KOOR

Lasset uns nun gehen gen Bethlehem und die Geschichte sehen, die da geschehen ist, die uns der Herr kundgetan hat.

NR 27. RECITATIEF (BAS)

Er hat sein Volk getröst',
Er hat sein Israel erlöst,
Die Hülfe aus Zion hergesendet
Und unser Leid geendet.
Seht, Hirten, dies hat er getan;
Geht, dieses trifft ihr an!

NR 28. KORAAL

Dies hat er alles uns getan,
Sein groß Lieb zu zeigen an;
Des freu sich alle Christenheit
Und dank ihm des in Ewigkeit.
Kyrieleis!

NR 29. DUET (SOPRAAN & BAS)

Herr, dein Mitleid, dein Erbarmen
Tröstet uns und macht uns frei.
Deine holde Gunst und Liebe,
Deine wundersamen Triebe
Machen deine Vätertreu
Wieder neu.

NR 30. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und sie kamen eilend und funden beide, Mariam und Joseph, dazu das Kind in der Krippe liegen. Da sie es aber gesehen hatten, breiteten sie das

Wort aus, welches zu ihnen von diesem Kind gesaget war. Und alle, für die es kam, wunderten sich der Rede, die ihnen die Hirten gesaget hatten. Maria aber behielt alle diese Worte und bewegte sie in ihrem Herzen.

NR 31. ARIA (ALT)

Schließe, mein Herze, dies selige Wunder
Fest in deinem Glauben ein!
Lasse dies Wunder, die göttlichen Werke,
Immer zur Stärke
Deines schwachen Glaubens sein!

NR 32. RECITATIEF (ALT)

Ja, ja, mein Herz soll es bewahren,
Was es an dieser holden Zeit
Zu seiner Seligkeit
Für sicheren Beweis erfahren.

NR 33. KORAAL

Ich will dich mit Fleiß bewahren,
Ich will dir
Leben hier,
Dir will ich abfahren,
Mit dir will ich endlich schweben
Voller Freud
Ohne Zeit
Dort im andern Leben.

NR 34. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und die Hirten kehrten wieder um, preiseten und lobten Gott um alles, das sie gesehen und gehöret hatten, wie denn zu ihnen gesaget war.

NR 35. KORAAL

Seid froh dieweil,
Dass euer Heil
Ist hie ein Gott und auch ein Mensch geboren,
Der, welcher ist
Der Herr und Christ
In Davids Stadt, von vielen auserkoren.

NR. 24 – KOOR DA CAPO

Herrscher des Himmels, erhöere das Lallen,
Laß dir die matten Gesänge gefallen,
Wenn dich dein Zion mit Psalmen erhöht!
Höre der Herzen frohlockendes Preisen,
Wenn wir dir itzo die Ehrfurcht erweisen,
Weil unsre Wohlfahrt befestiget steht!

CANTATE 6. AM FESTE DER ERSCHEINUNG CHRISTI.

Voor sopraan, alt, tenor, bas, koor, 3 trompetten, pauk, 2 hobo's, 2 hobo's
d'amore, strijkers en basso continuo

NR 54. KOOR

Herr, wenn die stolzen Feinde schnauben,
So gib, dass wir im festen Glauben
Nach deiner Macht und Hülfe sehn!
Wir wollen dir allein vertrauen,
So können wir den scharfen Klauen
Des Feindes unversehrt entgehn.

NR 55. RECITATIEF (EVANGELIST & HERODES)

Da berief Herodes die Weisen heimlich und erlernet mit Fleiß von ihnen,
wenn der Stern erschienen wäre? und weiset sie gen Bethlehem und
sprach: Ziehet hin und forschet fleißig nach dem Kindlein, und wenn ihr's
findet, sagt mir's wieder, dass ich auch komme und es anbete.

NR 56. RECITATIEF (SOPRAAN)

Du Falscher, suche nur den Herrn zu fällen,
Nimm alle falsche List,
Dem Heiland nachzustellen;
Der, dessen Kraft kein Mensch ermißt,
Bleibt doch in sichrer Hand.
Dein Herz, dein falsches Herz ist schon,
Nebst aller seiner List, des Höchsten Sohn,
Den du zu stürzen suchst, sehr wohl bekannt.

NR 57. ARIA (SOPRAAN)

Nur ein Wink von seinen Händen
Stürzt ohnmächtger Menschen Macht.
Hier wird alle Kraft verlacht!
Spricht der Höchste nur ein Wort,
Seiner Feinde Stolz zu enden,
O, so müssen sich sofort
Sterblicher Gedanken wenden.

NR 58. RECITATIEF (EVANGELIST)

Als sie nun den König gehöret hatten, zogen sie hin. Und siehe, der Stern,
den sie im Morgenlande gesehen hatten, ging für ihnen hin, bis dass er
kam und stund oben über, da das Kindlein war. Da sie den Stern sahen,
wurden sie hoch erfreuet und gingen in das Haus und funden das Kindlein
mit Maria, seiner Mutter, und fielen nieder und beteten es an und täten ihre
Schätze auf und schenkten ihm Gold, Weihrauch und Myrrhen.

NR 59. KORAAL (KOOR)

Ich steh an deiner Krippen hier,
O Jesulein, mein Leben;
Ich komme, bring und schenke dir,
Was du mir hast gegeben.
Nimm hin! es ist mein Geist und Sinn,
Herz, Seel und Mut, nimm alles hin,
Und lass dirs wohlgefallen!

NR 60. RECITATIEF (EVANGELIST)

Und Gott befahl ihnen im Traum, dass sie sich nicht sollten wieder zu Hero-
des lenken, und zogen durch einen andern Weg wieder in ihr Land.

NR 61. RECITATIEF (TENOR)

So geht! Genug, mein Schatz geht nicht von hier,
Er bleibet da bei mir,
Ich will ihn auch nicht von mir lassen.
Sein Arm wird mich aus Lieb
Mit sanftmutsvollem Trieb
Und größter Zärtlichkeit umfassen;
Er soll mein Bräutigam verbleiben,
Ich will ihm Brust und Herz verschreiben.
Ich weiß gewiss, er liebet mich,
Mein Herz liebt ihn auch inniglich
Und wird ihn ewig ehren.
Was könnte mich nun für ein Feind
Bei solchem Glück versehen!
Du, Jesu, bist und bleibst mein Freund;
Und werd ich ängstlich zu dir flehn:
Herr, hilf!, so lass mich Hülfe sehn!

NR 62. ARIA (TENOR)

Nun mögt ihr stolzen Feinde schrecken;
Was könnt ihr mir für Furcht erwecken?
Mein Schatz, mein Hort ist hier bei mir.
Ihr mögt euch noch so grimmig stellen,
Droht nur, mich ganz und gar zu fällen,
Doch seht! mein Heiland wohnt hier.

NR 63. RECITATIEF (KWARTET)

Was will der Höllen Schrecken nun,
Was will uns Welt und Sünde tun,
Da wir in Jesu Händen ruhn?

NR 64. KORAAL (KOOR)

Nun seid ihr wohl gerochen
An eurer Feinde Schar,
Denn Christus hat zerbrochen,
Was euch zuwider war.
Tod, Teufel, Sünd und Hölle
Sind ganz und gar geschwächt;
Bei Gott hat seine Stelle
Das menschliche Geschlecht.

CONCERTO KÖLN

Kort na de stichting in 1985 verwierf het Ensemble Concerto Köln een vooraanstaande plaats in de historisch geïnformeerde uitvoeringspraktijk. Op die manier vond Concerto Köln snel zijn weg naar de grootste concertzalen en muziekfestivals zoals die van Noord- en Zuid-Amerika, Zuidoost-Azië, Japan, Israël en de meeste Europese landen. Sinds oktober 2009 werkt Concerto Köln samen met de High End Audiospecialist MBL. Concerto Köln verwezenlijkte verschillende opnames voor de Deutsche Grammophon, Virgin Classics, Harmonia Mundi, Teldec, Edel en Capriccio en kan ondertussen een discografie voorleggen van meer dan vijftig cd's. Een groot aantal van deze cd's werden met belangrijke prijzen onderscheiden zoals oa. de Echo Klassik Preis, de Grammy Award, de Deutscher Schallplattenkritikpreis, de Choc du Monde de la Musique, de Diapason d'Année en de Diapason d'Or. Recent ontving Concerto Köln de Echo-Klassik 2009 in de categorie symfonische opname van het jaar en de Midem Classical Award 2010 in de categorie cd-première met de cd 'Symphonies' met werken van Henri-Joseph Rigel (Berlin Classics/ Edel). Sinds 2005 is Martin Sandhoff artistiek directeur van Concerto Köln. De bezetting van Concerto Köln varieert naargelang programma en repertoire. Als ensemble probeert het Concerto Köln grotendeels zonder dirigent te spelen. Bij zeer grote producties zoals opera's en oratoria werkt Concerto Köln graag samen met dirigenten als Ivor Bolton, René Jacobs, Marcus Creed, Evelino Pidò, Daniel Harding, David Stern, Daniel Reuss, Pierre Cao, Laurence Equilbey en Emmanuelle Haïm. www.concerto-koeln.de

COLLEGIUM VOCALE GENT

Het Collegium Vocale Gent werd in 1970 opgericht op initiatief van Philippe Herreweghe. Als één van de eerste ensembles paste het de nieuwe inzichten inzake de uitvoering van barokmuziek toe op de vocale muziek. Meteen toonden musici als Gustav Leonhardt, Ton Koopman en Nikolaus Harnoncourt belangstelling voor de frisse en dynamische aanpak van dit Vlaamse ensemble, wat resulteerde in een intensieve samenwerking. Vanaf het midden van de jaren tachtig kreeg het ensemble internationale bekendheid en werd het uitgenodigd op alle belangrijke podia en muziekfestivals van Europa, Israël, de Verenigde Staten, Rusland, Zuid-Amerika, Japan, Hong-Kong en Australië. Het repertoire van het Collegium Vocale Gent behoort niet tot één, specifieke stijlperiode. De grootste troef van het ensemble bestaat erin om voor elk project een geoptimaliseerde bezetting bijeen te brengen die toelaat zowel polyfone muziek uit de renaissance, klassieke en romantische oratoria als hedendaagse muziek uit te voeren. Voor de uitvoering van het grote symfonische repertoire en rekrutering van zangers op Europees niveau wordt sinds 2009 ook samengewerkt met de Accademia Chigiana te Siena. Barokmuziek, en

meer specifiek het oeuvre van J.S. Bach en G.F. Händel, staat centraal in de concertkalender van het ensemble. A capella of begeleid door het barokorkest van Collegium Vocale Gent of het Orchestre des Champs-Élysées bouwde het ensemble onder leiding van Philippe Herreweghe een omvangrijke discografie op met meer dan 65 opnamen, voornamelijk bij de labels Harmonia Mundi France en Virgin Classics. Recente opnamen omvatten o.a. de schitterende 'Cantiones Sacrae sex vocum' van Orlandus Lassus of 'Jesu, deine Passion' met cantates van J.S. Bach bij Harmonia Mundi. In 2010 verschijnen bij het label Pentatone Igor Stravinsky's 'Psalmensymfonie' en de Negende Symfonie van Ludwig van Beethoven. Het Collegium Vocale Gent werkte samen met diverse barokorkesten en ensembles zoals het Freiburger Barockorchester en het Ricercar Consort, maar ook met traditionele symfonische orkesten zoals het Koninklijk Concertgebouworkest Amsterdam, de Wiener Philharmoniker of de Filharmonie. Naast Philippe Herreweghe stond het ensemble al onder leiding van heel wat toonaangevende dirigenten zoals Sigiswald Kuijken, René Jacobs, Daniel Reuss, Philippe Pierlot, Paul Van Nevel, Bernard Haitink, Iván Fischer, Marcus Creed, James Wood, Peter Phillips... Het Collegium Vocale Gent geniet de steun van de Vlaamse Gemeenschap, de Provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent. www.collegiumvocale.com

MARCUS CREED

De Engelse dirigent Marcus Creed studeerde aan King's College in Cambridge, waar hij meezong in het beroemde King's College Choir. Verdere studies volgde hij aan de Christ Church in Oxford en de Guildhall School in Londen. Sinds 1977 leeft Marcus Creed in Berlijn, waar hij eerst als repetitor en later als koorleider verbonden was aan de Deutsche Oper. Daarnaast dirigeerde hij de ensembles Neue Musik en het Sharoun Ensemble en leidde hij de liedklas aan de Hochschule der Künste. In 1987 werd Marcus Creed artistiek leider van het Rias-Kammerchor, dat onder zijn leiding talrijke internationale prijzen kreeg zoals de Edison Award, Diapason d'Or en de Cannes Classical Award. Hij werkte samen met de Akademie für Alte Musik Berlin, het Freiburger Barockorchester en Concerto Köln en gaf concerten tijdens de Berliner Festwochen, Wien Modern, de Salzburger Festspiele en festivals in Montreux, Edinburgh, Luzern en Innsbruck. In 1998 werd hij docent koordirectie aan de Musikhochschule van Keulen. Sinds januari 2003 is Marcus Creed artistiek leider van het SWR Vokalensemble Stuttgart.

CHRISTINA LANDSHAMER

De Duitse sopraan Christina Landshamer studeerde aan de Musikhochschule van München bij Angelica Vogel en aan de Musikhochschule van Stuttgart bij Dunja Vejzovic en in de liedklas van

Konrad Richter. Landshamer won verschillende prijzen en beurzen. In 2004 was ze laureate van de internationale J. S. Bach-wedstrijd en van de Kissinger Liederwettbewerb van de Bayerische Rundfunk. Landshamer gaf concerten met de Münchner Philharmoniker olv. Raphael Frühbeck de Burgos en Yakov Kreizberg, met het Bach Collegium Stuttgart olv. Helmuth Rilling en met Klangforum Wien olv. Stefan Asbury op festivals als de Münchener Biennale, de Wiener Festwochen, de Berliner en Ludwigsburger Festspiele. Met het Bach Collegium Japan olv. Masaaki Suzuki voerde ze cantates en missen uit op tournees door Japan en Europa. Christina Landshamer engageert zich graag voor hedendaagse muziek. In 2005 was ze te horen in de wereldcreatie van Zenders opera 'Chief Joseph' aan de Staatsoper Unter den Linden Berlin. In 2007 zong ze in Genève de hoofdrol in de première van de kameropera 'Trans-Warhol' van de Franse componist Philippe Schoeller. Op het Herrenchiemseefestival was ze te horen in Vivaldi's 'Juditha triumphans' en Gloria en in december sloot ze 2007 af met Bachs 'Weihnachtsoratorium' in het Berliner Konzerthaus en later ook in de Münchner Philharmoniker. In januari 2008 debuteerde ze met Mahlers Vierde Symfonie bij het Sinfonieorchester van de Bayerischer Rundfunk en in november 2008 werkte ze voor het eerst samen met het Orchestre des Champs-Élysées en Philippe Herreweghe in Haydns 'Schöpfung'. In september van datzelfde jaar zong ze samen met de Tsjechische Philharmonie olv. Manfred Honeck in de Tweede Symfonie van Mahler en met het Orchestre Philharmonique de Strasbourg olv. Marc Albrecht in 'Ein deutsches Requiem' van Brahms. In april 2009 werd ze door Riccardo Chailly uitgenodigd voor zijn concerten met Bachs 'Matthäus-Passion'. Christina Landshamer geeft regelmatig ook liedrecitals met pianiste Irena Jancevskytė.

ULRIKE SCHNEIDER

De Duitse mezzo Ulrike Schneider studeerde zang bij Kurt Widmer in Basel, Ingrid Bjoner in Oslo, Hanne-Lore Kuhse in Berlijn, Astrid Varnay in München en bij Margreet Honig in Amsterdam. Ze maakte deel uit van de Operastudio van de Bayerische Staatsoper in München, was geëngageerd bij het Theater Luzern en bij het Opernhaus Halle, waar ze van 2000 tot 2005 in het vaste zangersensemble zong. Voor haar vertolkingen in Bad Lauchstädt in 2002 en bij de Händel Festspiele in 2003 werd ze tweemaal genomineerd als zangeres van het jaar. Ulrike Schneider is regelmatig in de grote concertzalen te horen, waaronder de Tonhalle in Zürich, de Berliner Philharmonie en het Gewandhaus in Leipzig. Ze zong de solopartij in de 'Alt-Rhapsodie' van Brahms in december 2002 met het MDR Sinfonieorchester olv. Howard Arman.

JULIAN PRÉGARDIEN

Julian Prégardien (*1984, Frankfurt) begon te zingen op zevenjarige leeftijd bij de Limburger Dommusik. Tot het begin van zijn zangstudies in 2005 bij professor Reginaldo Pinheiro aan de Musikhochschule van Freiburg, zong hij al bij verschillende professionele vocale ensembles zoals oa. het Collegium Vocale Gent en het Kammerchor Stuttgart. In 2005 werkte Julian Prégardien voor de eerste keer samen met Philippe Pierlot en zijn Ricercar Consort. In mei 2006 debuteerde hij met cantates van Bach in het Concertgebouw Amsterdam. In het voorjaar van 2006 maakte hij samen met het Kammerchor Saarbrücken en Georg Grün een opname van Michael Haydn's Requiem, die in 2007 met de Midem Classical Award onderscheiden werd. 2007 was bovendien ook het jaar waarin zijn eerste operaproductie, 'Fredegunda' van Reinhard Keiser, in première ging. Nog datzelfde jaar was hij voor het eerst te gast bij de Innsbrucker Festwochen. In 2009 werd de live-opname van Buxtehude's 'Membra Jesu Nostri' bekroond met een Orphée d'Or. In de zomer van 2008 was de jonge tenor lid van de Académie Européenne de Musique des Festival d'Aix-en-Provence en werd daardoor gevraagd voor een tournee met Joseph Haydn's 'L'infedelta delusa'. Sinds december 2008 was hij met deze productie te gast bij oa. de Opéra de Monte Carlo, het Teatro Arriaga de Bilbao en op het Musikfest Bremen. Verdere hoogtepunten van het jaar 2008 waren oa. concerten met de Hamburger Symphoniker, met het Tonhalle-Orchester Zürich, aan het Theater an der Wien en aan de Oper Frankfurt. In 2008 begon bovendien de samenwerking met pianist Götz Payer. Het duo was 'Junge Elite 2008' op de Festspiele Mecklenburg-Vorpommern en 'Jeune Étoile 2009' op het Menuhin Festival Gstaad. Verder werkte Julian Prégardien opnieuw samen met Alan Curtis, René Jacobs en Philippe Pierlot, debuteerde hij aan de Kölner Philharmoniker in Haydn's 'Jarheszeiten', zong Haydn's 'Schöpfung' met het Orchestre de Chambre de Genève, was opnieuw te gast op de Innsbrucker Festwochen en gaf samen met leden van het barokorkest La Scintilla een Händel recital. Sinds 2009 is Julian Prégardien als solist verbonden aan de Oper Frankfurt.

ANDREAS WOLF

Andreas Wolf studeerde aan de Musikhochschule in Detmold bij Heiner Eckels en aan de Musikhochschule Hanns Eisler in Berlijn bij Thomas Quasthoff. Hij kreeg les van oa. Dietrich Fischer-Dieskau, Christoph Prégardien en Andras Schiff. In 2007 vierde Wolf zijn operadebuut in Monteverdi's 'Orfeo' olv. René Jacobs op het internationaal operafestival in Aix-en-Provence en in de zomer van 2008 was hij er opnieuw te gast, deze keer olv. Jeremie Rohrer in 'L'infedelta delusa' van Joseph Haydn. Begin 2009 zong hij met Les Arts Florissants olv. William Christie in de Barbican Hall in Londen, het Cité de la Musique in Parijs, de Philharmonie

van Berlijn, het Palau de la Musica in Barcelona en het Lincoln Center in New York. Recent verscheen Andreas Wolf in de rol van Guglielmo in Mozarts 'Cosi fan tutte' op het Opernfestival Beaune en aan het Théâtre des Champs-Élysées in Parijs, debuteerde hij met diezelfde rol aan de Opéra Méditerranée de Toulon en was hij als Littore te zien in Robert Carsons productie van Monteverdi's 'L'incoronazione di Poppea' aan het Theater an der Wien. In samenwerking met Andreas Scholl, Marcus Creed en de Akademie für Alte Musik Berlin verscheen onlangs een cd met werken van Händel en een Haydn-cd met de Cappella Augustina olv. Andreas Spering. Tot Andreas Wolfs grote oratoriumrepertoire behoren alle belangrijke werken van Bach, Händel, Mozart en Beethoven. Hij zong concerten in prestigieuze zalen zoals oa. Konzerthaus Berlin, de Philharmonie van Essen, de Kölner Philharmoniker, het Théâtre des Champs-Élysées in Parijs, de kathedraal van St. Gallen en de heropgebouwde Frauenkirche in Dresden.

muzikale leiding
Marcus Creed

sopraan solo
Christina Landshamer

alt solo
Ulrike Scheider

tenor solo
Julian Prégardien

bas solo
Andreas Wolf

COLLEGIUM VOCALE GENT

sopraan
Annelies Brants
Emilie De Voght
Maria Köpcke
Elisabeth Rapp
Zsuzsi Tóth

alt
Edzard Burchards
Beat Duddeck
Cécile Pilorger
Alexander Schneider

tenor
Malcolm Bennett
David Hernandez
Dan Martin
José Pizarro

bas
Sephan Drexelmeier
Matthias Lutze
Sebastian Myrus
Robert van der Vinne

CONCERTO KÖLN

concertmeester
Markus Hoffmann

1ste viool
Frauke Pöhl
Jörg Buschhaus
Hedwig van der Linde

2de viool
Stephan Sängner
Antje Engel
Horst-Peter Steffen
Chiharu Abe

altviool
Antje Sabinski
Aino Hildebrandt
Claudia Steeb

cello
Jan Kunkel
Alexander Scherf

contrabas
Jean-Michel Forest
Roberto Fernandez de Larrinoa

orgel
Christoph Lehmann

fluit
Cordula Breuer
Martin Sandhoff

hobo
Benoit Laurent
Lidewei de Sterck

hobo da caccia
Diego Nadra
Stefaan Verdegem

fagot
Lorenzo Alpert

trompet
Hannes Rux
Almut Rux
Martin Schädlich

pauk
Stefan Gawlick

BINNENKORT IN DESINGEL

INSTRUMENTALE BAROK

IL GARDELLINO

JF FASCH

Concerto in d voor 2 fluiten, 2 hobo's, 2 fagotten, strijkers en basso continuo

Concerto in G voor 2 oboi da silva, 2 altviolen, 2 fagotten en basso continuo

Concerto in c voor fagot, 2 hobo's, strijkers en basso continuo

Concerto in D voor fluit, hobo, strijkers en basso continuo

Concerto in D voor 3 trompetten, pauken, 2 hobo's, strijkers en basso continuo

GH HÄNDEL

Concerto grosso in Bes, opus 3 nr 1

Concerto grosso in c, opus 6 nr 8

VR 7 JAN 2011 20 uur / blauwe zaal

€32, 28, 24 basis **€28, 24, 20** -25/65+ **€8** -19 jaar

INLEIDING door **Diederik Verstraete** / **19.15 uur** / **blauwe foyer**

2010-2011 architectuur theater dans muziek

ABO **TICKETS**

deSingel

Desguinlei 25 / B-2018 Antwerpen
ma → vr 10 → 19 uur / za 16 → 19 uur

www.desingel.be
tickets@desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
F +32 (0)3 248 28 00

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knaak
werkeng
focus

Klara
SO
BRA

hoofdsponsor

mediasponsors